

dække mig bag den Embedsmand, der i dette Tilfælde er Tale om. Men jeg skal gerne efter det skarpe Angreb, det ærede Medlem rettede paa mig i saa Henseende, oplyse, hvordan Forholdet ligger. Forholdet er dette, at der for det første ikke foreligger en Opgørelse i regnskabsmæssig Forstand. Der foreligger en Undersøgelse af en Banks Forhold, som den paagældende Embedsmand udtrykkelig erklærer er skønsmæssig og ikke kan være andet end skønsmæssig. Rigtigheden af denne Sammentælling, denne Opgørelse — saaledes kan man jo kalde den, naar man blot forstaar Udtrykket rigtigt — bestrider den paagældende Bank paa det bestemteste, idet den fra sit Synspunkt mener, at den er alt for streng. Hvis jeg nu i den Situation havde lagt Bankinspektørens Indstilling til Grund for min Afgørelse, var Konsekvensen uvægerlig blevet den, at Landmandsbanken havde lukket Mandag den 10. Juli, idet Banklovens § 16 paabyder, at der under saadanne Omstændigheder straks skal indkaldes til ekstraordinær Generalforsamling og stilles Forslag om Likvidation af Banken. I det foreliggende Tilfælde, hvor jeg altsaa stod med to Opgørelser, der begge var skønsmæssige, og hvor den paagældende Bank paa det bestemteste bestred den af Bankinspektøren foretagne Opgørelse som værende alt for streng, mente jeg — og det tager jeg det fulde Ansvar for — mig ikke berettiget til paa dette Grundlag at tage Ansvaret for, at Landmandsbanken lukkede om Mandagen. Jeg kunde saa meget bedre tage dette Standpunkt, som Bankinspektøren for sit Vedkommende — jeg nærer ikke Tvivl om, at Bankinspektøren, der er Medlem af det høje Ting, vil erkende det — ikke ønskede at tage Konsekvensen af sin Opgørelse, men indankede Sagen til Handelsministerens Afgørelse i Henhold til Banklovens § 18. Da Sagen dermed er lagt i min Haand, foreligger der ikke i den Forstand, som det ærede Medlem vil give det Udseende af, fra min Side en Tilsidesættelse af Bankinspektørens Opgørelse. Afgørelsen af dette Spørgsmaal var indanket for mig, og jeg har i Henhold til Banklovens § 18 truffet Afgørelsen, saa kan den være rigtig eller forkert. Det er muligt, at jeg dér har grebet fejl; den Dag i Dag mener jeg, at den Afgørelse, der blev truffet om Søndagen, var rigtig, og jeg mener ogsaa, at det senere vil vise sig, at den var heldig for denne Sags Løsning.

Naar det ærede Medlem siger, at

Statsministeren har udtalt sig i Modstrid med Dr. Ussing om det psykologiske Øjeblik, saa er det naturligvis ikke min Sag at svare for Statsministeren; men medens jeg har Ordet, kan jeg dog maaske sige, at jeg tror, det beror paa en fuldkommen Misforstaaelse. Statsministeren har ikke sagt, at Grunden til, at man traf denne Ordning, var, at man vilde afvente et bedre psykologisk Øjeblik, og jeg kan i denne Forbindelse tilføje, at hvis man skulde være gaaet til Rigsdagen om Statsgaranti, var det tværtimod den Antagelse, som det ærede Medlem har, vort Ønske, at skulde Spørgsmaalet rejses, vilde Nationalbanken med andre Ord fastholde et Krav om Statsgaranti, saa skulde det rejses *straks* og ikke, som Nationalbanken havde tænkt sig, paa et senere Tidspunkt. Nej, jeg er sikker paa, at Statsministeren har ment noget ganske andet med sine Udtalelser. Statsministeren sagde til Forklaring af de Følger, denne Bestemmelse af 9. Juli har haft, at nu er det psykologiske Øjeblik bedre til at tage Krisen. Havde man den Gang fulgt Banklovens § 16, vilde det psykologiske Øjeblik ikke have været saa godt, som det er nu, saa vilde en Standsning af Landmandsbanken have bragt langt større Panik, være kommet som en meget større Overraskelse, end den nu gjorde. Nu har man dog gennem to Maaneder vidst, at der har været en Undersøgelse af Forholdene; man er, om jeg saa maa sige, mere forberedt paa at tage Katastrofen. Hvis Landmandsbanken nu bliver rekonstrueret og, hvad vi alle haaber, og hvad jeg for mit Vedkommende tror, virkelig kommer til Hægterne igen, saa er det netop ogsaa Beviset paa, at man havde grebet fejl, hvis man den 9. Juli med brutal Haand havde standset Banken.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, og idet jeg i øvrigt takker de ærede Ordførere for den, hvad selve Lovforslaget angaar, særdeles velvillige Modtagelse, skal jeg anbefale det til Vedtagelse i det høje Ting.

Bramsnæs: Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Handelsministers Udtalelser. Med Hensyn til Spørgsmaalet: Bankinspektøren og Nationalbanken har jeg ikke ment, at Bankinspektøren var i bogstavelig Forstand sat paa Døren, da han kom og vilde undersøge denne Bank, men jeg har ment — det fremgik jo ogsaa af Ministerens Udtalelser —, at Spørgsmaalet har været